

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17719-10-15 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

בעניין: איגור גלידר, עורך דין

העותר

נגד

המחלקה לחקירת שוטרים

ע"י עו"ד רחל ווזנר, פרקליטות מחוז ירושלים-אזרחי המשיבה

פסק דין

מבוא

1. לפני עתירה שעניינה מסירת מידע בהתאם לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: **חוק חופש המידע**), אודות פעילותה של המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים. במרכז העתירה השאלה האם על המשיבה לחשוף את כתבי האישום שהגישה נגד שוטרים שנחשדו באלימות, הכרעות הדין וגזרי הדין, שניתנו באותם הליכים.
2. העותר, עורך דין האוסף בשנים האחרונות מידע על פעילות המשיבה, ובעיקר על העמדתם לדין של שוטרים שנהגו באלימות, פנה בבקשה לקבלת מידע מפורט בנושאים שונים. חלק מבקשתו מולא ולא נעסוק בו. באשר למספר רכיבים מהבקשה החליטה הממונה על חופש המידע במשרד המשפטים לדחות את בקשתו.
3. העניינים שנתרו לבירור הם פילוח התלונות המוגשות למשיבה (מספר התלונות בגין אלימות משטרתית לעומת מספר התלונות הכולל) וכן מסירת העתקים מכתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין בהליכים שנקטה המשיבה כלפי שוטרים. העתירה ממוקדת לשנים 2013 ו-2014 שעה שעד לשנת 2012 נמסר לעותר המידע שהתבקש.
4. הממונה על חופש המידע במשרד המשפטים, שהיא למעשה המשיבה לעתירה אף שהעותר ציין כמשיבה את המחלקה לחקירת שוטרים (מאחר ואין חשיבות להבחנה זו נתייחס להלן לשתייהן כאל המשיבה), מסרה חלק מהמידע שהתבקש, שפסק הדין לא יעסוק בו, אך סירבה למסור את פילוח התיקים שנפתחו ואת העתקי כתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין. נימוקיה של המשיבה היו כי המידע העוסק בפילוח התלונות כפי שקיים במערכת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17719-10-15 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

המחשוב הוא שגוי ולא מדויק ולכן אינה יכולה למסור אותו כפי שהוא. אשר למידע האחר – כתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין, קבעה המשיבה כי מסירתו תאפשר לעקוף את חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (להלן: **חוק המרשם הפלילי**), ולכן גילויו יפגע באינטרסים המוגנים בחוק חופש המידע.

5. לאחר שהמשיבה הגישה תגובה מקדמית וכן כתב תשובה, נקבע מועד לדיון בעתירה. בשל שביתת פרקליטים לא התייצב נציג המשיבה ובתום הדיון התאפשר למשיבה להתייחס בכתב לדברים שנאמרו בדיון ולעותר ניתנה אפשרות להגיב להתייחסות המשיבה. הצדדים השלימו את טיעוניהם והגיעה העת למתן פסק דין.

מסירת המידע על מספר התלונות שהוגשו למשיבה בשל אלימות משטרתית

6. כאמור, המשיבה פרטה את מספרן של התלונות שהוגשו בשנת 2014, את מספרן של התלונות שנסגרו ללא בירור, את מספר התלונות שנסגרו לאחר בירור ואת התפלגות סיבות הסגירה של התיקים. בקשת העותר מתמקדת בפילוח התלונות שהוגשו בשל אלימות משטרתית בשנת 2014 לעומת היתר. בסרבה למסור את המידע, השיבה המשיבה כי "מערכת הנתונים הנמצאת בשימוש מח"ש אינה מאפשרת לספק נתונים אלה". המשיבה הוסיפה כי בעבר סיפקה את הנתונים ואולם מצאה כי הנתונים המתקבלים אינם מדויקים או עקביים אף שנעשה מאמץ לשיפור הנתונים הקיימים במערכת הממוחשבת ורמת דיוקם. הבקשה בעניין זה נדחתה אפוא מכוח סעיף 8(3) לחוק חופש המידע.

7. בעקבות הדיון התבקשה המשיבה להבהיר מה השתנה ומדוע מסרה את המידע בעבר והיא איננה יכולה למסור אותו כעת. המשיבה טענה כי המידע שנמסר נמצא כלא מדויק באופן שהופך אותו למידע לא נכון ומערכת הנתונים אינה מאפשרת בשלב זה להוציא מידע נכון ומדויק. במצב דברים זה, כך המשיבה, "לאחר שנקטה אמצעים סבירים, התברר לה שלא ניתן לאתר את המידע או שאינו מצוי ברשותה", כאמור בסעיף 8(3) לחוק חופש המידע. המשיבה הוסיפה כי היא עוסקת כל הזמן בשיפור המערכות הקיימות, ובהמשך צפוי שיפור אשר יאפשר לאתר מידע כזה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17719-10-15 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

8. העותר חזר על עמדתו כי הוא זכאי למידע האמור. הוא ציין כי אי מסירת המידע נעשית במתכוון כדי שלא תוצג תמונה אמיתית של מצב הדברים ולדעתו ניתן בנקל לספור את כמות התלונות שהוגשו בנושא האלימות המשטרתית. הנתון אינו עוד מספר בסטטיסטיקה כלשהי אלא נתון בעל משמעות אדירה ולשם בחינת תפקודה של מח"ש אולי נתון בעל משמעות מכוננת.

9. הנימוק שניתן לאי מסירתו של המידע נובע מהוראת סעיף 8(3) לחוק חופש המידע, שקובע כי:

"רשות ציבורית רשאית לדחות בקשה לקבלת מידע באחד מאלה:

...
(3) לאחר שנקטה אמצעים סבירים, התברר לה שלא ניתן לאתר את המידע או שאינו מצוי ברשותה;

10. לא מצאתי כי הונח בסיס מספק לפקפק בנכונות טענתה של המשיבה כי המידע אינו זמין לעת הזו וכי לאחר בדיקה שנערכה התברר כי מה שנמסר בעבר אינו בהכרח אמין. הרשות נהנית מחזקת תקינות וזו לא נסתרה. עם זאת, בהינתן חשיבותו של המידע, האינטרס הציבורי בחשיפתו והקדמה הטכנולוגית מצופה כי העניין יבוא על תיקונו מוקדם ככל הניתן. לביטוי 'לאחר שנקטה באמצעים סבירים', יש לתת תוכן דינאמי והדעת נותנת כי בתוך פרק זמן לא ארוך הימנעות ממסירת מידע אודות פילוח התלונות תחייב הצגת תשתית ראייתית מנהלית מוצקה יותר באשר לאמצעים הסבירים שנקטו להשגתו. מוצע אפוא כי המשיבה תשקיע את המשאבים הנדרשים כדי להיות מסוגלת לאחזר מידע על פילוח התלונות ובהקדם. לעת הזו, לא מצאתי אפוא עילה להתערב בעמדת המשיבה כי היא רשאית לדחות את הבקשה המתייחסת לפילוח התלונות מטעם זה.

מסירת עותקים מכתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין

הטענות

11. מכאן לשאלה המרכזית, ועניינה מסירת עותקים מכתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין. המשיבה הייתה מוכנה לפרט כי הגישה 90 כתבי אישום בשנת 2014 אך סירבה למסור את העתקי כתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 15-10-17719 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

12. במהלך הדיון היה העותר נכון להסתפק בקבלת כתבי אישום ללא שמות ופרטים מזהים כל עוד יוכל לעשות פענוח ולהגיע לנתונים סטטיסטיים. אשר לאפשרות שיקבל את מספרי התיקים שנפתחו בבתי המשפט ויפנה לקבלת היתר לעיון לפי תקנות העיון, בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003 (להלן: **תקנות העיון**), העותר סרב לכך וביקש לקבל את העתקי כתבי האישום.

13. עמדת המשיבה בהחלטה, בתגובה המקדמית ובכתב התשובה, הייתה כי כאשר המידע שיימסר מצטבר למידע אחר אשר נמצא בידי הציבור, או שניתן להשיגו, גילוי המידע המבוקש, עשוי לפגוע באינטרסים המוגנים לפי חוק חופש המידע – ובין היתר להביא לעקיפת הוראות החוק הפלילי ולחשיפת מידע חסוי לפי חוק המרשם הפלילי. בקשת העותר נדחתה לפי סעיף 9(א)(4) ביחד עם סעיף 9(א)(3) לחוק חופש המידע.

14. המשיבה סבורה כי ככל שהעותר חפץ במידע הנוגע לתיק מסוים הרי שדרך המלך הנה בפניה לבית המשפט בהתאם לתקנות העיון. המשיבה מפנה לכך שכל שקיים עניין ציבורי בכך יכול מנהל בתי המשפט להעניק היתר כללי לעיון בתיקים כאמור בתקנה 5(א) לתקנות העיון. אשר לאפשרות האחרת, שהועלתה בדיון, והיא מסירת רשימה של מספרי התיקים טענה המשיבה כי זו תאפשר לעותר מפתח חד ערכי, דרכו ניתן להגיע לשמות נאשמים ולמידע נוסף אודותיהם. חיפוש פשוט של מספר תיק בית המשפט במרשתת יניב את שמו של הנאשם הראשון בתיק ובאמצעות הצלבה פשוטה ניתן לייצר רשימת נאשמים שמית לפי הפילוח שהופק על ידי הרשות. חיפוש במאגרים המשפטיים יאפשר אפוא, כך המשיבה, לשחזר את המרשם הפלילי כמעט במלואו כולל תיעוד של הרשעות או זיכויים, מאסרים ועוד. בכך ייחשף המידע הכלול במרשם הפלילי ותופר הוראת החיסיון החלה עליו (סעיף 3 לחוק המרשם הפלילי). עמדת המשיבה היא כי מדובר במידע שאין לגלותו על פי דין, ושיש בגילוי משום פגיעה בפרטיות ועל כן נאסר עליה למסור מידע כזה (בעניין זה נסמכת המשיבה על דעת הרוב בעע"מ 2820/13 רז וזנברג נ' רשות האכיפה והגבייה (11.6.2014) להלן: עניין רזנברג).

15. המשיבה הסבירה את פשר השינוי בעמדתה, שכן, כאמור, מסרה לעותר את המידע שהיא מסרבת למסור כעת בשנים הקודמות, בכך שלאחר שהגיעו מספר בקשות מידע בעלות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17719-10-15 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

אופי דומה הוחלט לבחון את הנושא באופן רוחבי והוחלט על דעתו של פרקליט המדינה שלא יימסרו עוד מסמכים כאלה, וזאת בשל אותם שיקולים שפורטו לעיל. המשיבה דחתה את האפשרות למסירת העתקי כתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין כאשר הפרטים האישיים בהם מושחרים, או מסירת מספרי התיקים כדי לאפשר לעותר לפנות בבקשה לפי תקנות העיון. המשיבה הסבירה כי נוכח החשש לחשיפת המידע מהמרשם הפלילי הרי שככל שיימסר מספר ההליך לא יהיה טעם בהשחרת שמות הנאשמים ופרטיהם בכתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין שכן העותר יוכל ליצור לעצמו מרשם פלילי פרטי תוך שימוש במאגרים השונים.

16. העותר שהשיב לעמדת המשיבה ביקש כי בית המשפט ידחה "בשתי ידיים" את הטיעון המטעה לפיו קבלת החומרים הגולמיים של כתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין תאפשר לעותר לבנות מרשם פלילי. טענה זו רחוקה מן האמת ומגוף המחלוקת כהגדרתו. הוא מציין כי ההליכים הפליליים פתוחים לקהל ואחת המטרות של ההליך הפלילי היא להיות ידוע לציבור הרחב. עקרון פומביות הדין נכון לא רק לגבי דיון בודד וספציפי, אלא הוא נכון גם ביחס למגמות במשפט ובוודאי שהוא מהווה כלי והצדקה לבחינת טיב עבודתן של רשויות התביעה בכלל ושל המשיבה בפרט.

הוראות חוק המרשם הפלילי והשיקולים המנחים במסירת מידע מתוך המרשם

17. טרם נידרש לשאלות המחייבות הכרעה בהתאם לפרשנות שיש לתת לחוק חופש המידע נפנה לבחינת הוראות חוק המרשם הפלילי והשיקולים המנחים בכל הנוגע לחשיפת המידע מתוך המרשם. עניינו של חוק המרשם הפלילי אינו במידע אודות אירוע פלילי כזה או אחר אלא ב"מרשם" שאותו מנהלת המשטרה, ובו "פרטי רישום לעניין כל אדם שניתנה לגביו הרשעה או החלטה אחרת כאמור בסעיף 2" (סעיף 1(א) לחוק המרשם הפלילי). הרישום שאותו מנהלת המשטרה כולל פירוט של הרשעות ועונשים של בית משפט או בית דין בפלילים או קביעות מקבילות שניתנות בסיומו של הליך פלילי (סעיף 2). בחוק המרשם הפלילי כלולה הוראת חיסיון (סעיף 3), ולפיה "המרשם יהיה חסוי ולא יימסר מידע ממנו אלא לפי חוק זה."

18. ההיתר לעיין במרשם ניתן למשטרה, שירות הביטחון הכללי, המשטרה הצבאית ומחלקת בטחון שדה של צה"ל. עוד נקבע בחוק כי ניתן למסור מידע מתוך המרשם ל"רשויות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17719-10-15 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

ובעלי תפקידים המפורטים בתוספת הראשונה" (סעיף 5), וכן ל"מי שהוסמך על פי חיקוק לתת, לחדש או לבטל רישיון, היתר, זכות עיסוק או זכות אחרת", ובלבד שעל פי אותו חיקוק יש להביא בחשבון את העבר הפלילי של המבקש (סעיף 6). התוספת הראשונה לחוק מונה רשימה ארוכה של גופים הזכאים לקבל את המידע בכלל או לנושאים מוגדרים.

19. הרציונל העומד בבסיסה של הוראת החיסיון בחוק המרשם הפלילי הוא ברור ונובע מהזכות לפרטיות ולצדה הרצון לעודד שיקומם של עבריינים תוך פתיחת דף חדש (ר' בש"פ 4481/00 **דוד יחזקאלי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(5) 245, 250 (2000), בש"פ 5881/06 **שלמה בניזרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד סב(1) 685 (2007) (להלן: **עניין בניזרי**). כפי שצוין בפרשת בניזרי חוק המרשם הפלילי יוצר איזון בין הוראת החיסיון לבין הזכות של הגופים השונים לקבלת מידע (פסקה 10), ר' לעניין זה גם בש"פ 1408/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקאות 14-16 להחלטתו של כב' השופט נ' סולברג (14.4.2014).

20. המתח שבין הוראת החיסיון של המידע המצוי במרשם הפלילי לבין אינטרסים נוגדים אחרים התעורר במספר מקרים, נזכיר שניים מהם. האחד – חשיפת המידע הפלילי של עד תביעה בפני נאשם בהליך הפלילי; האחר – מסירת המידע המתייחס לצד להליך אזרחי. אף שמדובר בהליכים שונים ובאינטרסים אחרים, גם בהליך הפלילי וגם בהליך האזרחי בתי המשפט הכירו בצורך לערוך איזון בין האינטרסים הנוגדים. כך, נקבע כי סגור נדרש לעמוד ברף בסיסי כלשהו בדבר קיומה של אפשרות קונקרטית שמסירת הרישום הפלילי של מי מעדי התביעה תועיל להגנת הנאשם (ר' בש"פ 600/15 **מתתיהו הירשמן נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (1.2.2015)), ובהליך האזרחי נערך איזון בין זכות התובע או הצד המבקש את המידע לגילוי האמת לבין זכות הנתבע או הצד המתנגד, לפרטיות (ר' החלטתי בת.א. (י"ס) 21607-12-11 **מ' כ' נ' מנורה מבטחים ביטוח בע"מ** (8.6.2015) וההפניות שם וכן ר' יי עמית "קבילות, סודיות, חיסיון ואינטרסים מנוגדים בהליכי גילוי במשפט האזרחי" ספר אורי קיטאי 280 (2007)). הנה כי כן מקום בו מדובר בחשיפת המרשם הפלילי חל אמנם חיסיון ואולם ניתן למסור את המידע למטרות ראויות.

העתקי כתבי האישום, הכרעות וגזרי הדין – מרשם הפלילי?

21. נשוב לענייננו. עמדת המשיבה נשענת על ההנחה כי מתן המידע אודות התיקים יביא ליצירתו של מרשם פלילי עצמאי על ידי העותר. אין בידי לקבל טענה זו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 15-10-17719 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

22. הגדרת המרשם הפלילי בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי קובעת כאמור כי המדובר ב"פרטי רישום לעניין כל אדם שניתנה לגביו הרשעה או החלטה אחרת כאמור בסעיף 2". כעולה מהצעת החוק "עיקר טעמו ותכליתו של הרישום הוא הכרת אופיו של הנידון" (הצעת חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, ה"ח התשמ"א 1514, 218 (1981)). המרשם הפלילי כולל אפוא מידע מרוכז אודות אדם מוגדר ומפרט את ההליכים הפליליים, שבהם הורשע או נקבעה אשמתו, העבירות שבהן הורשע והעונשים שהוטלו עליו.

23. המידע המוגן מכוחו של חוק המרשם הפלילי הוא 'המרשם הכולל' עצמו, המתייחס לפרטי ההרשעות לאדם מסוים, ולא תיק פלילי בודד כזה או אחר. העתק כתב אישום, הכרעת דין או גזר דין הנוגעים לאדם מסוים אינם יוצרים את ריכוז הנתונים שבמרשם, וכל שהם מאפשרים הוא את הידיעה שפלוגי הואשם בעבירה מסוימת, הורשע ונדון. המידע אודות תיק בודד אינו הופך אפוא להיות "מרשם פלילי". אכן, אין להוציא מכלל אפשרות כי ניתן לבצע ברשת האינטרנט אחזור מידע שיאפשר לדעת ביחס לכל אדם את ההליכים שהתנהלו בעניינו ככל שהם פומביים ומופיעים במאגרי המידע ואולם אפשרות זו קיימת ללא קשר לגילוי אותו הליך בודד שניהלה המשיבה כלפי מי מהשוטרים בגין תיקי אלימות, אלא לכאורה נגישה ביחס לכל אדם, שוטר או אזרח, אשר הורשע או לא הוגש נגדו כתב אישום מעולם.

24. הנה כי כן, המידע המבוקש על ידי העותר אינו מביא לפגיעה בחיסיון המרשם הפלילי ואין לראות במסירתו כאסורה על פי חוק המרשם הפלילי. אין במסירתו או בשימוש שיעשה במידע שיימסר כדי לייצר מרשם פלילי עצמאי או לפגוע בחיסיון המידע הכלול במרשם.

אי תחולת סעיף 9(4) לחוק חופש המידע והתוצאות הנובעות מכך

25. משזו מסקנתני, הרי שהחלטת המשיבה, שנשמכת על סעיף 9 (א) (4) לחוק חופש המידע אינה יכולה לעמוד שכן אין מדובר ב"מידע שאין לגלותו על פי כל דין". מאחר וזה הנימוק שעמד בבסיס החלטת המשיבה הרי שאין מנוס מביטול ההחלטה. ההחלטה אמנם הזכירה כשיקול משולב גם את הפגיעה בפרטיות אך לא דנה בשאלה זו באופן נפרד ומובחן

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17719-10-15 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

אלא כנימוק משני לנימוק העיקרי – היותו של המידע, לשיטת המשיבה, כזה שאין לגלותו על פי כל דין.

26. אלא שביטול ההחלטה אינו סוף הדרך אלא תחילתה. כעת על המשיבה לבחון האם אכן מדובר בפגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים ולבחון שימוש בסמכויות האחרות שמוקנות לה בחוק חופש המידע, תוך דיון בשאלת היחס בין קביעה כי אין למסור את המידע לפי סעיף 9 (א) (3) לחוק חופש המידע, לבין יצירת איזון באמצעות הכללים שנקבעו בחוק ובהם הסמכות לאזן שיקולים נוספים כאמור בסעיף 10 לחוק (ר' הגישות השונות שפורטו בעניין רזנברג, פסקאות 12-13 לפסק דינו של כב' השופט א' שהם, והשווה לעע"מ 615/15 פרופ' יאיר אורון נ' ראש אגף הפיקוח על יצוא בטחוני, פסקה 12 לפסק דינו של כב' השופט עמית (11.4.2016), הצורך במסירת הודעה לצדדים שלישיים בהתאם לסעיף 13 לחוק חופש המידע, והאפשרות להשמיט פרטים, לערוך שינויים או להתנות תנאים בדבר דרך קבלת המידע והשימוש בו לפי סעיף 11 לחוק חופש המידע. ככל שהמשיבה שקלה את השיקולים האלה, היא עשתה כן על יסוד הנחתה כי מסירת המידע אסורה על פי דין. משהנחה זו אינה יכולה להצדיק את החלטת המשיבה, עליה לבחון את הדברים מחדש.

27. בשולי הדברים אתייחס בקצרה לטענות המשיבה כי נתון לעותר מענה בתקנות העיון. אכן, תקנות העיון מאפשרות פניה לבית המשפט ועיון בתיק מסוים, גם אם הפונה אינו צד לו (תקנה 4) או עיון בתיקי בית משפט או בחלקם, אם ניתן לכך היתר כללי לעיון ממנהל בתי המשפט (תקנה 5). אלא שכדי לעיין בתיקים המעניינים אותו על העותר לדעת את מספרי התיקים אך גם נתון זה לא נמסר לידי המשיבה סירבה למסור אותו. בהיעדר מספרי התיקים לא ניתן לבצע את העיון באמצעות תקנות העיון. איני מביע כל עמדה בשאלה אם זו הדרך הראויה והאם היא מקימה איזון מוצדק לפי סעיף 11 לחוק חופש המידע, חלף מסירת המסמכים עצמם או מסירתם מושחרים. הדעת נותנת כי גם עניין זה ייבחן על ידי הממונה.

סיכום

28. העתירה בכל הנוגע למסירת פילוח התלונות נדחית, לעת הזו ובכפוף לאמור לעיל. העתירה בכל הנוגע למסירת כתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין מתקבלת בחלקה, במובן זה שהחלטת המשיבה מבוטלת ועליה לשוב ולדון בבקשה על יסוד ההנחה שאין מניעה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יוני 2016

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 17719-10-15 גלידר נ' המחלקה לחקירת שוטרים

מבחינת חוק המרשם הפלילי למסירת המידע. בקשת העותר תראה כבקשה שהוגשה למשיבה במועד המצאת פסק הדין לידיה.

29. בהינתן כי העתירה התקבלה באופן חלקי תישא המשיבה בהוצאות העותר בסכום מופחת של 5,000 ₪.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ו, 19 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

ארנון דראל, שופט